HALKIN KURTULUŞU

26 MAYIS 1980
10 LİRA

196

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

YAŞASIN 1 MAYIS
TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ

Adana

1 MAYIS KUTLANDI

DERSİM'DE 2000 KİŞİLİK GÖSTERİ

Faşist diktatörlük Dersim'de 1 Mayıs'a, bir cephe savaşına hazırlanır gibi hazırlandı. Ordu birlikleri ve polis çevre illerden getirilen militarist güçlerle takviye edilirken, Dersim'in merkez ilçesinin etrafındaki tepelerde de mevziler kazılıyor, nöbetçiler ve makinalı tüfekler yerleştiriliyordu. Şehrin merkezindeki panzerlerin ve kariyerlerin sayısı artırılıyordu. Diktatörlük bir yandan bu hazırlıklarını sürdürüyor, bir yandan da, resmi açıklamaların yanı sıra, ajan-muhbir şebekeleri ve gericiler aracılığıyla en küçük bir kıpırdanışın ezileceği propagandasını yaygınlaştırıyordu.

Diktatörlüğün, kitleleri ve devrimcileri sindirmeye, 1 Mayıs'ın bir mücadele ve direniş günü olarak kutlanmasını engellemeye yönelik tedbirleri, güç gösterisi ve propagandası devrimci geçinen grupları da etkiledi. Partizan, Devrimci Yol, Devrimci Halkın Birliği, Devrimci Halkın Yolu gibi gruplar, Dersim'de 1 Mayıs'ın, 1 Mayıs günü kutlanamayacağı ve 1 Mayıs'a doğru hiçbir şeyin yapılamayacağı noktasında birleştiler. Değişik gerekçelerle, devrimci komünistlerin 1 Mayıs'a hazırlanmak ve 1 Mayıs'ı kutlamak üzere eylem birliği yapma çağrısını reddettiler. Provokasyon olacağı, kitle katliamına yol açılacağı, ordunun güçlü olduğu, vb. gerekçelerle kitlelere direnmeme ve teslimiyet çağrısında bulundular.

29-30 Nisan'da ve 1 Mayıs'ta ne diktatörlüğün tedbirleri, ne de devrimci geçinen diğer grupların gerici yaygaraları ve çağrıları sökmedi. 13 Kasım, 24 Aralık ve 14 Şubat'tan sonra 29-30 Nisan ve 1 Mayıs'ta, Dersim'de mücadele bayrakları devrimci komünistlerin önderliğinde yükseldi.

29-30 Nisan'da okullarda boykotlar yapıldı. Ziraat Lisesi'nde işçiler 1.5 gün işi bıraktılar. Topraksu, DSİ ve **YSE**'de işçiler direnişe geçti. Hastane çalışmadı. Esnaf kepenkleri indirdi.

1 Mayıs'ta ise, Dersim'in merkezinde 2000 kişinin katıldığı bir yasa dışı gösteriyle, ordu birlikleri ve polis kuvvetleriyle çatışa çatışa 1 Mayıs devrimci komünistlerin önderliğinde kutlandı. 40 Tekosin taraftarının da katıldığı gösteri 16.15'te başladı ve iki saat sürdü. Çıkan çatışmalarda 1 Tekoşin taraftarı öldü. Halktan ve militarist güçlerden yaralananlar oldu. Dersim'de 1 Mayıs, ayrıca Hozat, Pertek, Mazgirt ve Ovacık'ta yapılan yasa dışı gösterilerle de kutlandı.

FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN ÜLKE ÇAPINDAKİ GÖVDE GÖSTERİSİNE, DİSK'İN SENDİKA AĞALARININ VE REVİZYONİSTLERİN EYLEMİ SABOTE ETME GİRİŞİMLERİNE KARŞIN GENEL DİRENİŞ ÇAĞRISI BİRÇOK YERDE HAYATA GEÇTİ. ORTAYOLCU AKIMLAR, PEKÇOK YERDE DİRENİŞİ KIRDI. 1 MAYIS'TA YASAL VE YASA DIŞI GÖSTERİLER YAPILDI. EYLEMİN YAYGINLIĞI AÇISINDAN 1980 1 MAYIS'I İLERİ BOYUTLARA ULAŞTI.

ANKARA'DA 29-30 NİSAN VE 1 MAYIS TARİHLERİNDE GERÇEKLEŞEN EYLEMLER 24 ARALIK DİRENİŞİNİ AŞAN GENİŞLİKTE VE ETKİNLİKTE OLDU.

1 MAYIS'TA YASAL GÖSTERİLER

UŞAK	5000
BALIKESİR......	1300
MUĞLA	1000
DENİZLİ	1000
ÇANAKKALE	1000
Kdz. EREGLİ....	500

1 MAYIS'TA YASA DIŞI GÖSTERİLER

TUNCELİ	2000
ANKARA	2000
ADANA	1700
OVACIK	800

1 Mayıs'la ilgili haberler
6-7-8. sayfalarda

HALKIN KURTULUŞU

Sarız Kırkısrak

BURJUVAZİNİN KORKUSU DAĞI-TAŞI SARDI

1 Mayıs'ta faşist diktatörlüğün gövde gösterisi

Bir 1 Mayıs'ı daha geride bıraktık.

1978 ve 1979 1 Mayıslarında olduğu gibi faşist diktatörlük bütün gücüyle, 1980 1 Mayısında da işçi ve emekçi kitlelerine karşı yürüttüğü saldırıyı daha da yoğunlaştırdı.Ülke çapında adeta bir gövde gösterisi yaptı.Geçmiş 1 Mayıslarından farklı olarak,saldırı bütün ülke çapında yaygınlaştırıldı ve en büyük şehirlerden en küçük yerleşim merkezlerine kadar ülkenin dört bir köşesini dizginlerinden boşanmış bir gericilik kapladı.Egemen sınıflar ve onların bütün temsilcileri,1 Mayıs'ın anti-faşist demokrasi mücadelesinin ilerletildiği bir güne dönüştürülmesini engellemek için ellerinden gelen bütün çabayı gösterdiler,bütün güçlerini seferber ettiler.Sıkıyönetimin, valilerin yasaklama ve tehdit kararları birbirini izledi.Bütün gericiler,bütün demokrasi düşmanları, 1 Mayıs kutlamalarını engellemek için el ele verdiler, aralarındaki çelişkileri bir tarafa bırakarak 1 Mayıs'ın karşısında bütün güçlerini ortaya koyarak birleştiler.

Faşist diktatörlük ve onun bütün kurumları 1 Mayıs'ta,onun öncesinde ve sonrasında işçi ve emekçi kitlelere karşı tam bir gövde gösterisinde bulundu.

İşçi sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olan 1 Mayıs'a saldırdılar, 1 Mayıs'tan çok önceleri başladı.Önce sıkıyönetim komutanlıkları,sıkıyönetim altında bulunan 20 ilde 1 Mayıs gösterilerini yasakladığını açıkladı . Bunu çeşitli illerin valileri izledi.Böylece 1 Mayıs gösterilerinin yasaklandığı il sayısı 30'a yükselmiş oldu.Diğer il ve ilçelerde de 1 Mayıs İşçi Bayramı'nı fiilen kutlanamaz hale getirmek için ellerinden gelen bütün çabayı gösterdiler.Bazı yerlerde de 1 Mayıs miting ve gösterilerine 'izin' vermek zorunda kaldılar.Bu miting ve gösterileri de revizyonistlerin ve DİSK'in sendika ağalarının yardımı ile bir resmi geçite dönüştürmek için ellerinden geleni artlarına koymadılar.Miting ve gösterilerinde pankart taşınmasını, ve devrimci sloganların haykırılmasını yasakladılar.Hatta bu 1 Mayıs'ta faşist partiler işi o kadar ileri götürdüler ki,bazı şehirlerde 1 Mayıs'ın kutlanmasını sabote etmek için önceden 1 Mayıs günü miting için valiliğe başvurdular ve miting izni aldılar ve alanları kapatarak 1 Mayıs kutlamalarını bu yoldan engellemeye çalıştılar.Buna bir yerde Türk-İş'in faşist sendika ağaları da başvurdu.1 Mayıs günü de toplantı yapmadılar.Ayrıca 1 Mayıs gösterileri için izin alınan birçok şehirde,faşist diktatörlüğün valileri ve kaymakamları memur-öğretmen ve öğrencilerin mitinglere katılmasını yasaklayarak,halk güçlerinin birliğini bölmeyi,gösterileri güçsüz düşürmeyi denediler.

Faşist diktatörlüğün 1 Mayıs'ı engellemek,halka gözdağı vermek için yürüttüğü yoğun faaliyet sadece bunlarla sınırlı kalmadı.1 Mayıs öncesinde katliam, öldürme ve sabotajlar birbirini izledi.Faşist diktatörlüğün militarist güçleri,Tarsus'ta 9 emekçiyi katlederek halka gözdağı vermeyi ve mücadele ile hiçbir hakkın alınamayacağı imajını yaratmaya, mücadeleye atılanların üzerine ölüm kusacaklarını anlatmaya çalıştılar.Faşist terör örgütleri bir çok yerde bombalı-silahlı saldırılarla devrimcileri ve emekçileri katletme girişimlerini hızlandırdı.Ayrıca ülkenin dört bir bucağında arama-tarama,baskınlar birbirini izledi ve bunlar 29-30 Nisan ile 1 Mayıs günleri doruk noktasına ulaştı. Gene aynı tarihlerde,özellikle 30 Nisan ve 1 Mayıs günleri büyük şehirler faşist diktatörlüğün militarist güçleri tarafından adeta işgal edildi.Caddeler,sokaklar, köşebaşları polis ve askerlerle, kariyer ve tanklarla tutuldu,köpek birlikleri devreye sokuldu. Caddelere tel örgüler gerildi.Fabrikaların ve işyerlerinin çevresi,askeri birliklerce kuşatıldı.Faşist diktatörlük, bütün askeri gücünü 30 Nisan ve 1 Mayıs tarihlerinde cadde ve sokaklara döktü.İki günde gözaltına alınan ve tutuklanan işçi,emekçi ve devrimci sayısı binlerle ifade edilebilecek bir düzeye yükseldi.Bu iki günde sadece 20 şehir merkezinde gözaltına alınan ve tutuklanan insan sayısı 3500 oldu.Ayrıca Ankara'da 2, İstanbul'da 3, Antalya'da 1, Kayseri'de 3 olmak üzere resmi açıklamaya göre 10 kişi faşist diktatörlüğün güçleri tarafından sokak ortalarında kurşunlanarak katledildi.Bunların bir kısmı çocuk ve yaşlı kadınlardır.

Faşist diktatörlüğün yürüttüğü bu askeri saldırıya,bütün gericilerin karşı-devrimci propaganda salvosu eşlik etti.Egemen sınıflar ve onların siyasi iktidarı,askeri saldırı,yasaklama kararlarını ve tehditlerini karşı-devrimci propaganda ile güçlendirmeye çalıştılar.1 Mayıs'tan bir süre önce başlamak üzere,faşist ve reformist parti liderleri karşı-devrimci propaganda kampanyasının öncülüğünü yapmaya başladılar. Sıkıyönetim komutanlıklarının bildirileri,aynı zamanda,karşı-devrimci propagandanın bir aracı durumuna getirildi.Burjuva basın-yayın organları ve radyo mikrofonları ile TV ekranları karşı-devrimci propaganda ile dolup taştı.Egemen sınıflar ve onların sözcüleri öncelikle 1 Mayısın devrimci geleneğini ve onun işçi sınıfının Uluslararası Birlik,Dayanışma ve Mücadele Günü olduğunu unutturmaya çalıştılar,yoğun bir şekilde 'bahar bayramı' demagosi yaptılar.Kitleleri alanlara değil,kırlara gitmeye veya evlerinde oturmaya zorladılar.Bayrak ve sancak edebiyatına sarıldılar.İşçi sınıfının bayramından duydukları korku onların öyle bir yüreğine işlemişti ki, Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Mayıs günü gazetelerin, 1 Mayıs'ın 'işçi bayramı' olduğuna dair bir ibare bile yayınlamasını yasakladı.Ve renklisinden, renksizine kadar bütün gazeteler ve köşe yazarları da bu yasağa uydu.

Faşist diktatörlüğün bu politikası ve çabası 1 Mayıs'ın kutlanmasını engellemeye ve genelde demokrasi mücadelesini bastırmaya ve işçi ve emekçi kitleleri kölelik zincirleri içine hapsetmeye yönelikti.

AMA ONLAR BİR ŞEYİ UNUTUYORLAR

Ama onlar bir şeyi unutuyorlar: İşçi ve emekçi halk kitlelerini ve yükselen devrimci-demokrasi mücadelesini...

İşçi ve emekçi kitleler bugüne kadar yürüttükleri mücadele ile, 1 Mayıs direnişleri ile,Tariş ve 24 Aralık direnişleri ile ortaya koymuşlardır.Ve mücadele giderek yükselmekte ve yeni biçimler almaktadır.Faşist diktatörlüğü korkutan da budur. 1 Mayıs'ta burjuvazinin korkusunun dağı taşı sarmasının,cadde ve sokakları işgal etmesinin nedeni de budur.

Ama onlar ne kadar korkarlarsa korksunlar,hangi tedbirlere başvururlarsa vursunlar,'yürütmeyi' ne kadar güçlendirmeye çalışırlarsa çalışsınlar yıkılmaktan kurtulamayacaklardır.İşçi ve emekçi kitlelerin devrimci-demokrasi mücadelesi emperyalistlerin ve egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarını ortadan kaldıracaktır.

Şahın İran'ı,Mussolini'nin İtalya'sı ve Hitler'in Almanya'sı 'yürütme'nin en güçlü olduğu faşist rejimlerdi.Ama halkın güçlü direnişi ve demokrasi mücadelesi karşısında bu faşist rejimler halkın ayakları altında yıkılmaktan kurtulamadı.Demirellerin, Türkeşlerin ve diğer gericilerin sonu da Hitler'in Mussolini'nin ve Şah'ın sonlarından farklı olmayacaktır.Sıkıyönetim komutanlarının sonu da Şahın sıkıyönetim komutanlarının sonundan farklı olmayacaktır.Hatta faşistler ve bütün gericiler,onlar gibi kaçmaya veya intihar etmeye de fırsat bulamayacaklardır.

1 Mayıs'ta DİSK'in sendika ağaları ve TKP egemen sınıfların kendilerine verdiği görevi yerine getirdiler

Egemen sınıflar bu 1 Mayıs'ta da faşist zorun yanı sıra demagoji ve aldatmaca silahını da kullanmaya önem verdiler.Bu işte egemen sınıfların en büyük yardımcıları reformistler ve revizyonistlerdi.

DİSK'in 30 Nisan "direnişi" de böyle bir aldatmacadan başka bir şey değildi.30 Nisan'dan önce "işçiler üretimden gelen güçlerini gösterecekler" diye atıp-tutan DİSK yöneticilerinin 30 Nisan'da bütün yaptığı,işçileri çalıştıkları üniteler de toplayıp onlara Baştürk'ün "1 Mayıs mesajını" okumaktan başka bir şey olmamıştır.Onlar kendilerine rağmen direnişin gelişebileceğini düşündükleri yerlerde o gün işçilere işe gelmeme çağrısı yapmışlar,çıkardıkları bütün engellere rağmen devrimcilerin önderliğinde patlak veren direnişler karşısında ise işçilere işbaşı yaptırmak için sıkıyönetim güçleriyle kol kola çalışmışlardır.Örneğin İstanbul İETT işçilerinin direnişi karşısında sıkıyönetimin işyerlerine asker sokarak ve her otobüse bir asker yerleştirerek işçileri çalıştırma çabası DİSK'li sendikacılar tarafından desteklendi.İstanbul Avcılar Belediyesi ve Temizlik Şubelerinde Baştürk'ün mesajı okunduktan sonra işçiler evlerine gönderildi.Genel-İş'in sendika ağaları Ankara Belediyesindeki direnişi kırmak amacıyla uğraşırken işçilere devrimcilerin dağıttığı bildirileri kastederek "o bildirileri alırsanız,bir yevmiyenizi kestiririm","slogan atarsanız sizi sıkıyönetime teslim ederim" diye tehditler savuruyorlardı.Ama işçiler bu sendika patronlarını yuhalayıp kovalayarak ve düzenledikleri forumda konuşturmayarak onlara gerekli cevabı verdiler.

TKP ve şürekasının yaptığı da bundan başka bir şey değildi.Son zamanlarda iş lafa geldimi "genel grev", "genel direniş"ten aşağı laf etmeyen bu hainler,30 Nisan'da işçi sınıfının direnişini kırmak amacıyla ellerinden geleni yaptılar. Maden-İş; 29 Nisan'da fabrikalara telefon ederek,taraftarlarının ertesi gün fabrikaya gelmemelerini istedi.MESS grevinde olan fabrikalar da 1 Mayıs ve öncesinde hiçbir faaliyet yürütülmediği gibi,o gün grev gözcülerinin sayısı azaltıldı. DİSK in grevdeki işçileri avutmak için ortaya attığı "şeker-çay ziyaretleri" bile yapılmadı.Bank-Sen örgütlü olduğu banka ve işyerlerinde 30 Nisan'da işçi ve emekçilerin işe gelmemesi için çalıştı.Sıkıyönetimin bastırdığı her yerde onlar,bu sahte direniş yollarını da bir kenara atıp,komutanların emrine girdiler . TKP'nin 1 Mayıs'daki tüm faaliyeti ise Maden İş aracılığıyla Mersin resmi geçidine katılmak ve Bursa ve Ordu'da bu türden iki resmi geçit düzenlemek oldu.

1980 1 Mayıs'ı bir kere daha gösterdi ki bu hainler ve onlara el uzatan herkes devrimci mücadelenin gelişmesinin önünde bir engeldir. Ve mücadelenin gelişmesi bu engelin tasfiye edilmesine bağlıdır.

DİSK'in revizyonist-reformist sendika ağalarıyla TKP ve şürekası (TİP,TSİP vb.) 1 Mayıs yaklaşırken, mücadele isteğiyle yanıp tutuşan kitleleri uyutabilmek amacıyla her zaman yaptıkları gibi,bol keseden "mücadele" nutukları atıp durdular.DİSK in sendika şefleri sıkıyönetim altındaki büyük şehirlerde 1 Mayıs'ı kutlayacaklarını ilan ediyor, TKP vb. akımlar ise 1 Mayıs kutlamalarını genel bir direnişe dönüştürmekten söz ediyorlardı.Ama 1 Mayıs yaklaştıkça bu somun pehlivanlarının "hizaya geldiği" görüldü.Faşist diktatörlük birtakım sahte zıtlaşma gösterilerinden sonra DİSK'e Mersin'de bir alan tahsis etti ve DİSK ağaları da burada sıkıyönetimin direktifleri doğrultusunda bayraklı - sancaklı bir resmi geçit düzenlediler. Doğal olarak bu resmi geçit,işçi sınıfının birlik,dayanışma ve mücadele gününe layık bir kutlama değil,ama kitleleri pasifize etmenin bir aracıydı.Öyle ki,daha yürüyüşün başında polis Rızgari'nin bazı pankartlarını topladı, yürüyüşü tamamen denetledi ve yürüyüş kolunun en kalabalık grubu olan DEV-YOL grubunu (3000 kişi) alana sokmadı. Miting bu hava içinde dağıldı. Baş konuşmacı DİSK Başkan Vekili konuşmasının sonunda polis tarafından alınıp götürüldü.Tabii bu yalnızca polisin yaptığı bir güç gösterisiydi. Çünkü bu revizyonist daha sonra mahkemeye bile çıkarılmadan serbest bırakıldı.DİSK ağalarının yüksek perdeden atmalarına rağmen bu mitinge bile kimseyi seferber etmedikleri (ya da edemedikleri) açıkça görüldü. DİSK'in en büyük sendikaları olan Genel-İş,Oleyis,Maden İş,Gıda-İş, Sosyal-İş, Bank-Sen gibi sendikaların pankartları altında yürüyenlerin sayısı toplam 1500 civarındaydı.12.000 kişinin katıldığı mitingin esas kitlesini (başka bir deyişle dolgu maddesini) Devrimci-Yol,Kurtuluş gibi ortayolcu akımlar oluşturdu.

DİSK'in 1 Mayıs öncesinde yaptığı mücadele çağrılarının sahteliği en açık biçimde DİSK'in sözcüsü Fehmi Işıklar'ın 30 Nisan'da yaptığı açıklamada yansıdı.Bu sendika şefi yaptığı açıklamada,süngüsü düşmüş bir şekilde DİSK'in Mersin'de düzenlenen miting dışında hiçbir miting,gösteri, direniş vb. ile ilişkisi olmadığını açıklıyor, işçileri 1 Mayıs'ta ortaya çıkacak "tertiplere" karşı uyarıyor,1 Mayıs'ta işçilerin "tuzağa düşmeyeceği","askerle karşı karşıya gelmeyecekleri" konusunda faşist diktatörlüğe ve militarist şeflere güvence veriyordu.Elbette onların "tertip","tuzak" dediği egemen sınıfların provokasyonları değil, devrimci 1 Mayıs gösterileri ve 1 Mayıs'ta ve öncesinde gerçekleştirilen çeşitli direnişlerdi.

---

1 Mayıs ve reformist CHP'nin faşistlerle gericilik yarışı

Türkiye gericiliğinin 1 Mayıs saldırısına CHP reformistleri tam tekmil katıldılar.CHP reformizminin elebaşısı Ecevit, verdiği demeçlerle, yaptığı basın toplantıları ve çağrılarla Demirel ve Türkeş gibi faşistlerle adeta yarıştı, gericilik korosu içerisinde üzerine düşen görevleri eksiksiz bir biçimde yerine getirdi.Bu politikalarıyla da sıkıyönetim komutanlarından, faşist gazetelerin köşe yazarlarına kadar karşı-devrimci bütün güçlerden alkış topladı.

Esas önemli nokta Ecevit'in işçi ve emekçi kitleleri 1 Mayıs gösterilerine katılmamaya çağırması ve yasa dışı eylem ve gösterilerle hiç bir hakkın alınamayacağı yönünde yürüttüğü propagandadır.

Şunu hemen belirtmeliyiz ki,işçi ve emekçi kitleler bugüne kadar hangi hakları almışlarsa,bunu yasalara karşın,burjuvaziyi gerileterek almışlardır ve mücadele etmeden hiç bir hakkın alınamayacağını bilmektedirler.Ve burjuvazinin,faşist diktatörlüğün baskı ve yasak tedbirlerinin artması,her türden sendika ağasının ihanetinin daha çok açığa çıkmış olması,sınıf mücadelesinin yükselmesi ve devrimci komünist hareketin varlığı ve önderliği,burjuvazinin yasal duvarlarını çatlatmaktadır.İşçi ve emekçiler birçok yerde,kitlevi olarak yasa dışı direnişlere gitmekte,yasa dışı grev, direniş ve boykotlar birbirini izlemektedir.Bu da,reformistlerin ve revizyonistlerin bütün çabalarına karşın doğrudan düzene,onun ekonomik ve siyasi temellerine yönelmektedir.

İşte Ecevit'in ve bütün gericilerin uykularını kaçıran da budur. Düzen koruyucusu,faşist diktatörlüğün koltuk değneği Ecevit'in işçilerin yasa dışı gösteri ve eylemlere bu kadar düşman olmasının,1 Mayıs gösterilerine onları katılmamaya çağırmasının nedeni de budur. O, dün reformist ağularla mücadeleyi durdurmaya çalışıyordu,bu temelde de egemen sınıfların hükümetteki siyasal aleti olmaya hak kazanmıştı ve sendika ağaları ile el ele vererek bu politikayı hayata geçirmeye çalışıyordu.Bugün ise sınıf mücadelesinin CHP reformizmi engelini de yer yer bir tarafa atmasının ve mücadelenin daha da sertleşmesinin bir sonucu olarak, CHP reformizminin elebaşıları bir yandan reformizmin ağularını kusmaya devam ederken, bir yandan da değnek politikasına daha çok sarılmışlardır.AP ile diyalog kurma girişimleri ile,belli yasaları çıkarmak için faşist AP ve MHP ile ortak davranma isteği ile, CHP reformistleri gericiliği içine düştüğü buhrandan kurtarmaya soyunmuştur.Hatta hükümet olmak için de egemen sınıflara göz kırpıp durmaktadır.

Bu politika Ecevit ve CHP reformistleri için yeni bir şey değildir.Bugün olan,sınıf mücadelesinin sertleşmesi ve devrim ile karşı-devrim saflarının kesin hatları ile birbirinden ayrışması sonucunda CHP reformistlerinin yüzünün daha çok açığa çıkması ve onların egemen sınıflarla ve emperyalistlerle giderek daha çok bütünleşmesidir.

1 Mayıs´ı

Gerici egemen sınıflar, ekonomik krizden kurtulmanın ümidini 1 Mayıs'a doğru oldukça kaybetmeye başlamışlardır. Emperyalist burjuvaların tüm isteklerini yerine getirmekten bir an bile tereddüt etmeyen komprador burjuvazi, emperyalizmden beklediğini görememenin sıkıntısı içinde çırpınmasına devam etmekteydi. Ama gerici egemen sınıflar durmadan gerileyen, çöken üretimin tüm bozukluklarını emekçi sınıfların sırtından çıkarmayı da bir yana bırakmıyorlar, bırakmadılar. Üretimin durmasıyla azalmaya başlayan kârları emekçilerin sırtından çıkarmak için her türlü yola başvurmaktan çekinmediler, çekinmiyorlar. Yine 1 Mayıs'a doğru tüketim mallarına yapılan zamlar birbirini takip ediyordu, emekçilerin satın alma gücünü düşürmek için paranın devalüe edilmesi birbiri peşisıra yapılıyordu. Ücretlerin dondurulmasının kısmen var olan toplusözleşme, grev, sendika hakkının yok edilmesiyle birleştirilmeye çalışılıyordu. Gericiliğin bu ekonomik saldırısı faşist saldırılarla birlikte azgın bir şekilde yürürlüğe konulmaya çalışılıyordu. Faşist diktatörlük, özellikle faşist generaller çetesi, her adım başı ve canlarının istediğince işçi grevlerini erteliyor ve yasaklıyordu. Binlerce işçi, işten atılıyor, işsizlik durmadan yoğunlaştırılıyordu.

GERİCİLİĞİN POLİTİKASI VE I MAYIS

Başını reformist CHP'nin çektiği tüm reformistler, özellikle CHP'nin elebaşısı Ecevit faşist katliamın yanıbaşında ve destekçisi olarak sahnede görülüyordu. Revizyonistler ise kitlesel katliamları bahane ederek emekçileri teslimiyete, boyun eğmeye çağırıyorlardı. Oysa faşist diktatörlüğün en adi katillerin isteği de budur. Onlar kitleleri mücadeleden alıkoymak için hayasızca katliamlara girişebiliyorlar.

Faşizmin artan saldırısı karşısında revizyonizmin etkinliği sayesinde doğru bir mücadele çizgisi izlenmemekteydi. Revizyonizmin başını çektiği ve birçok küçük-burjuva oportünist hareketlerin de izlemeye çalıştığı faşizmin saldırıları karşısında geriye çekilme taktiği mücadeleyi pasifize etmekte, ve faşist diktatörlüğün saldırganlaşmasına zemin hazırlamaktaydı. Revizyonistler, emekçilerin özellikle işçilerin yaygınlaşan eylemlerini geriye çekmek "devletle karşı karşıya getirmemek" için ellerinden geleni ardına koymuyorlardı. Revizyonizmin en önemli sloganını "emekçileri devletle karşı karşıya getirmeyelim" oluşturuyordu. Bunun için de faşist diktatörlüğün ve özellikle faşist generaller çetesinin tüm isteği önünde boyun eğiyordu ve boyun eğme çağrısında bulunuyordu. Revizyonist TKP, kitle mücadelesinin üst biçimlere doğru yükselmesini engellemeyi kendisi için vazgeçilmez baş görev bilmişti. Bir yandan Tariş, Tekel, Antbirlik gibi fabrikalardaki işçilerin mücadelesini arkadan hançerleyerek başarısız kılmaya çalışıyorlardı, diğer yandan işçilere dönerek "kanunsuz eylemlerle hiçbir şey alınmaz, gördünüz" deyip faşist diktatörlüğün isteği doğrultusunda hareket etmeyi öğütlüyordu. Küçük-burjuva hareketler revizyonizmin teslimiyetçi politikasının başyardımcısı seçilmişlerdi. Revizyonistlerle birlikte kitleleri mücadeleden geri çekmek için açıkça grev kırıcılığı yapıyorlardı.

Faşist diktatörlüğe karşı izlenen bu teslimiyetçi siyaset, sermayenin, ekonomik ve siyasi saldırılarına oldukça büyük bir güç katıyordu ve katmıştır. Faşist diktatörlük bu ortamdan yararlanarak fütursuzca hareket etmekten bir an bile geri durmuyordu.

Bu durumda faşizme karşı doğru bir mücadelenin hayata geçirilmesi kaçınılmaz bir duruma geliyordu. 1 Mayıs kitlelerin mücadelesini yükseltmenin ve ileri boyutlara götürmenin önemli bir adımını teşkil etmekteydi. Faşizme karşı kitle mücadelelerini genişletip, yoğunlaştırmak, azgınlaşan faşist saldırıları geriye püskürtmekle hemen hemen eş anlamı gelmekteydi.

Faşist diktatörlük de 1 Mayıs'ın sermayenin ve faşizmin saldırılarına karşı bir direniş gününe dönüştürüleceğini bilmekteydi ve güçlerini buna göre organize etmekteydi. Var gücüyle 1 Mayıs'ta kitle direnişlerini kırmak için çaba harcamaya başlamıştı. Bu temelde alabildiğine faşist bir propaganda faaliyeti başlatıp, anti-komünizmi doruk noktasına çıkarıyordu. Faşist generaller çetesi 1 Mayıs yaklaştıkça 1 Mayıs'a ilişkin yasaklama kararlarını birbiri ardı sıra ilan ediyorlardı. Arama-tarama, tutuklama, işkenceleri alabildiğine hızlandırıyorlardı. Nitekim 1 Mayıs'a birkaç gün kala sıkıyönetim komutanları, valiler birbiri ardı sıra bildiriler yayınlayarak çeşitli illerde 1 Mayıs'ın kutlanmasını yasakladıklarını ilan ettiler. Bundan sonra sokaklar askerlerden, tanklardan, kariyerlerden geçilmez duruma geldi. Faşist diktatörlüğün sıkıyönetimin yasaklama amacının gerçekleşmesine Ecevit tüm gücüyle yardım etti. Çok geçmeden anti-komünist propaganda kampanyasına katıldı.

Her soydan revizyonist de sanki 1 Mayıs gibi bir mesele yokmuşçasına davranmaya özen gösterdi. Özellikle TKP'li revizyonistler önceki 1 Mayıslardaki gibi şamatalarla 1 Mayıs'ı resmi geçitlere dönüştürme çabalarını dahi bir yana bıraktı.

Aksine 1 Mayıs'ı oldukça sessiz geçiştirmeye yelteniyordu. Göstermelik de olsa ve revizyonist amacına tabi kılmayı da amaçlasa 1 Mayıs'a ilişkin propaganda faaliyeti yürütmeye yanaşmadı ve bundan özenle kaçındı.

1 Mayıs yaklaştıkça devrimle karşı-devrim arasındaki çatışma daha da şiddetlenmekteydi. Devrimciler ve emekçiler 1 Mayıs'ı faşizmin saldırılarına karşı bir direniş gününe dönüştürmek hedefiyle hareket etmek zorundaydılar. Tariş, Tekel, Mensucat Santral işçilerinin geçici ve kısmi yenilgileriyle artan faşist zulüm ve baskıya 1 Mayıs'la birlikte durdemenin gerekliliği daha da aciliyet kazanıyordu. Çünkü faşist diktatörlük özellikle kitlelerin ileri unsurlarına, devrimcilere yönelen saldırıyı yoğunlaştırmış, emekçi kitlelerle devrimciler arasında oluşturulan bağları koparmaya çalışıyordu. Bu durum yok edilmeliydi. Faşist diktatörlüğün taktikleri boşa çıkarılmalı, kitleler harekete geçirilerek doğrudan devrimcileri, dolaylı olarak tüm emekçileri hedef alan faşist saldırılar geri püskürtülmeliydi. Bu şekilde izlenecek taktikler revizyonizmin ihanetine bir cevap teşkil edecekti. Aynı zamanda revizyonizmin geriye çekilme taktiğini boşa çıkaracaktı. Bunun için 1 Mayıs faşizme karşı teslimiyetçiliğin pasifizmin, yılgınlığın cevabını teşkil edecek eylem gününe dönüştürülmeliydi. Nitekim emekçiler 1 Mayıs öncesi girdikleri eylemlerle buna hazır olduklarını gösteriyorlardı. Tarsus katliamı, emekçilerin çeşitli protestolarına neden oldu. Birçok ilde öğrenciler boykotlara, işçiler grevlere girerek faşist katliamı protesto etti ve faşizme karşı mücadeleden yılmadıklarını, yılmayacaklarını gösterdi. Bunun yanı sıra, işçi sınıfının ekonomik grevleri giderek yaygınlaşmaktaydı. Çeşitli illerde işkencelere karşı bir sürü direniş oluşmaktaydı.

Revizyonist ve reformist sendika ağaları emekçilerin bu istemini gözönüne alıp 1 Mayıs'a sahip çıkmak zorunda kaldılar. Ama işçilerle devleti karşı karşıya getirmeme planını bir yana atmadan ve faşist diktatörlüğün her isteğine boyun eğeceğini ilan ederek...

1 Mayıs'ı faşizme karşı kitlesel direniş gününe dönüştürmek için devrimci-demokrat hareketlerle, hareketimiz arasında ittifaklar oluşturulmaya çalışıldı. İttifaklar oluşturmaya çalışan devrimci-demokrat hareketlerin artık faşizme karşı teslimiyetçi ve geriye çekilme tavırlarını terk ediyorlarmış gibi izlenim de yaratıldı. Çok geçmeden durumun böyle olmadığı açığa çıktı, Kurtuluş grubu çeşitli bahanelerle devrimciler arasında oluşturulmaya çalışılan eylem birliğine yanaşmadı. Açıkça DİSK'in reformist sendika ağalarıyla birlikte teslimiyetçi bir yol izleyeceklerini ilan ettiler. Sendika ağalarının ve revizyonistlerin kuyruğuna takıldılar. Kurtuluş'un dışındaki Devrimci Sol, Devrimci Yol, Halkın Kurtuluşu, Sosyalist Vatan PArtisi, Birikim arasında eylem birliği oluşturuldu ve faşizmi protesto etmek için 29 Nisan'da eylemlere başlama kararı alındı. Kurtuluş, açıkça 29 Nisan eylemlerinde grev kırıcılığı görevini üstlendi.

Faşist diktatörlüğün, özellikle faşist generaller çetesinin tüm yaygarasına terör ve baskısına rağmen, emekçi kitleler devrimcilerin çağrısı üzerine 29 Nisan'dan başlayarak 1 Mayıs'a kadar sürecek olan (şartlara göre 1 Mayıs sonrasında da) eylemlere giriştiler ve 1 Mayıs'ın yasaklanmasını protesto ettiler. Özellikle 30 Nisan'da emekçiler, DİSK'in göstermelik çağrısı üzerine yaygın bir şekilde direnişlere geçtiler. Ülkenin birçok yerinde işçiler, bazı fabrikalarda 1 gün bazılarında 1 saatten 6 saate kadar işi yavaşlatma eylemlerine girdiler. İşçilerle birlikte hemen hemen yükseköğrenim ve ortaöğrenim gençliği boykotlara giderek 1 Mayıs'ın yasaklanmasını ve faşist saldırıların yoğunlaşmasını protesto ettiler. Bazı devlet memurları da işi bıraktı. Belediyelerde ise genellikle iş bırakıldı. Birkaç ilin bazı bölgelerinde ise esnaflar kepenk indirmekten geri durmadı. 24 Aralık eylemlerine göre işçi sınıfının 30 Nisan eylemlerinin daha yaygın olduğu görüldü. Buna karşı öğretmen, memur vb.

n dersleri

küçük-burjuvazinin bazı kesimleri mücadeleye girmekte eskisine oranla daha çekingen davrandığı ortaya çıktı.Genel olarak ele aldığımızda 24 Aralık'a göre,30 Nisan'da eyleme girenlerin sayısında artış olduğu görülür.

Faşist diktatörlüğün bütün baskı ve saldırısına ve revizyonistlerin ve ortayolcu akımların eylemi geri çekme çabasına rağmen,1 Mayıs ülkenin dört bir köşesinde şu veya bu şekilde kutlandı.Bu 1 Mayıs'ta, ülke çapında en yaygın yasa dışı gösteriler yapıldı.

30 Nisan ve 1 Mayıs eylemleri revizyonistlerin ve reformistlerin, devrimcilerin kitleler üzerindeki etkinliğini bertaraf edemediğinin açık bir göstergesini teşkil ediyordu. Çeşitli devrimci-demokratik gruplar faşizme karşı mücadelede revizyonistlerin taktiğini benimsemiş - lerdir. Bunun için de kitle mücadelelerinin yaygınlasmasından yana olmamışlar, ve kitlelerin mücadelesini üst boyutlara doğru yükseltmek girişiminden geri durmuslardır.Böylece grevler,boykotlar bircok yerde yürüyüşler,gösterilere dönüştürülemedi.Faşist baskı,zorbalık karşısında etkin ve güçlü bir mücadele ortaya konulamadı.Kitleler, mücadele isteği içerisinde olduğu halde onu yönlendirecek,ileriye doğru yöneltecek unsurlar ortaya çıkamadı.

I MAYIS VE EYLEM BİRLİĞİ

1 Mayıs dolayısıyla devrimciler arasında kurulan eylem birliği amacına tam olarak varamadı.30 Nisan'da ve 1 Mayıs'ta istenildiği şekilde güçlü kitle gösterileri organize edilemedi.Revizyonizmin kitle mücadelesini yatıştırma taktiği bazı yerlerde boşa çıkarılamadığı gibi revizyonizmin kitleler üzerindeki siyasi etkinliği de geriletilemedi. Devrimci Yol,Kurtuluş gibi devrimci grupların mücadeleden yan cizmesi ve mücadeleyi yükseltmeye yanaşmamaları revizyonizmin devrimci mücadelenin gelişmesini engellemek için kurduğu barikatlar giderek daha da pekişti.Böylesine bir olgunun ortaya çıkmasının esas nedeni Devrimci Yol ve KSD gibi hareketlerin başından beri tutarlı bir çizgi izlememeleri ve faşist saldırılar karşısında geriye çekilme taktiğini yürürlüğe koymalarıdır.Devrimci Yol ve Kurtuluş birçok yerde kitleleri eylemden alıkoymak için açıkça grev kırıcılığı yaptı ve yapmakta devam ediyor.Bunların saflarında cesaretle mücadeleden yana unsurlar vardır ama bu unsurlar halihazırda saflarındaki grev kırıcıları etkisiz hale getirememişlerdir.Bu durumda bu hareketlerin saflarında başlayan ve giderek yaygınlaşan yılgınlığı geliştirmektedir.30 Nisan ve 1 Mayıs eylemleri bunun somut göstergesidir.

Faşist diktatörlüğün saldırısı, baskısı karşısında kitleler seferber edileceğine hâlâ CHP'den ümit bekleniyor.Faşist diktatörlüğün ve generaller çetesinin saldırıları karşısında Ecevit'ten CHP'den medet umuluyor.Özellikle Devrimci Yol, bu gibi görüşleri çeşitli yayın organlarında yaygınlaştırmaya çalışıyor. Devrimci Yol damgası taşıyan günlük gazete bu reformist görüşlerin müdavimi durumundadır.Devrimciler arası kurulan birlikler ve alınan kararlar Devrimci Yol'un etkin olduğu ve devrim isteyen unsurlar tarafından da bunlar yerine getirilmeye çalışılmıştır.Ama ne var ki, çeşitli yerlerde de Devrimci Yolcular mücadeleden yan çizmiş,kitleleri direnişe çağırmaya yanaşmamışlardır.Devrimci Yolcuların ağzında 'birimin özgül şartları' bahanesi eksik olmamıştır."Alınan merkezi karar doğrudur ama birimin özgül şartları icabı uygulanamaz" diyen Devrimci Yolcuların sayısı sayılamayacak kadar çoktur.Bu unsurlar faşizme karşı teslimiyetçiliği kendilerine baş görev edinmişlerdir.Küçük-burjuva tavırlarıyla Devrimci Yol tabanını hareketsiz duruma getirmişlerdir.Israrla faşizme karşı mücadeleci bir çizgi izlemekten yan çizmektedir - ler. Oysa 1 Mayıs'ta doğru ve mücadeleci bir çizgi izlenseydi fasist diktatörlüğe daha büyük darbeler indirilebilirdi,faşistlere "devlet güçlüdür" yaygarası yaptırtılmazdı.

DEVRİMCİLERİN CIKARACAKLARI DERSLER

Devrimcilerin 1 Mayıs mücadelesinden çıkaracakları dersler çok önemlidir.Faşizme karşı mücadelede geriye çekilme taktiği izlemek faşizmin saldırganlığını artırmaktan ve revizyonistlerin kitleler üzerinde etkinliğini sürdürmekten başka işe yaramadığı ortaya çıktı.Bunun için faşizme karşı geriye çekilme taktiği izleyen revizyonist ve oportünist küçük-burjuva hareketlere karşı amansız bir mücadele verilmelidir.Bunlar "kitle katliamı olur" , "faşist terör daha da artar" bahaneleriyle faşizme karşı teslimiyetçi ve pasifist bir siyasi çizgi izlemektir.Oysa kitle katliamlarının olmaması için faşizm ve sermaye yok edilmeli ve onları yok edecek bir mücadele organize edilmelidir. Sermaye ayakta kaldıkça ve sömürüsüne devam ettikçe her türlü zulüm ve kitle katliamlarına devam edecektir,ama bunlar onu mezara daha çabuk yaklaştırmaktan başka bir işe yaramayacaktır.Faşizme karsı dişe diş bir mücadele faşist terörü geriye püskürtür ve zayıflatır.Teslimiyetçilik ve pasifizm ise faşizmi azgınlaştırır.

Gericiliğin geçici olarak ekonomik ve siyasi "istikrar" dönemine girdiği ve kitle mücadelelerinin düştüğü dönemlerde geriye çekilme taktikleri izlenebilir.Ama bugün böyle bir objektif koşullarda yaşamıyoruz. Aksine gericiliğin ekonomik ve siyasi krizi her geçen gün daha da derinleşiyor.Ekonomik krizi, hükümet krizleri,gerici partiler arasındaki çatışmalar,emperyalistler ve gericiler arasındaki çatışmaların şiddetlenmesi takip etmektedir. İşbaşındaki faşist hükümetin her gün düşüp düşmeyeceği konuşulmaktadır. Gericilik uzun dönemden beri istikrarlı bir hükümetten yoksun bir durumdadır.Faşist cinayet çeteleri reformistleri dahi katletmekten geri durmuyor.Cumhurbaşkanı bir türlü seçilemiyor.Reformistleri de zapt-ı rapt altına alacak Anayasa değişiklikleri gündeme getiriliyor ve ülke tam bir zindana dönüştürülmeye çalışılıyor.Bu durumda faşizme karşı geriye çekilmek gericiliğin işine yaramaktan başka bir anlam taşımıyor. Çürüyen,dağılan,dağılmaya yüz tutan ne yapacağını şaşıran gerici egemen sınıflardır.Devrimin gelişmesinin giderek somut olguları daha belirgin bir şekilde ortaya çıkıyor.

Küçük-burjuva hareketler bu durumu doğru tespit edemiyorlar. Faşist saldırıların yoğunlaşması onların içinden çıkamadıkları bir bunalım dönemine rasladıkları her saldırganlığın onları daha perişan edeceğini göremiyorlar. Egemen sınıflar binlerce emekçi çocuğunu silahlandırarak halkın üzerine salmışlardır.Ama kriz döneminde bu silahların kendilerine dönmesi de kaçınılmazdır.Bugün sokaklara salınan askerler,emekçi çocuklarıdır, kardeşlerinin, bacılarının,babalarının,analarının üzerlerine sürülmektedirler.Mücadele içinde askerler gerçekleri kavrayacaklardır ve kavramalarının somut koşulları gittikçe olgunlaşmaktadır.Devrimci- demokratik gruplar bu durumu göremiyorlar ve cesaretle ileriye atılıp kitleleri yönlendirmekten geri duruyorlar.Oysa Türkiye'nin bugünkü objektif şartları devrimin lehine,karşı-devrimin aleyhinedir.Yılgınlığa kapılmadan,teslimiyetci siyaset izlemeden hareket etmek,güçlü ve yaygın, geniş,kitlesel direnişleri ve mücadeleyi oluşturmak özdeş duruma gelmiştir.Faşizmin saldırıları,zor koşullar görünümüne rağmen kitlesel direnişlerle rahatlıkla püskürtülebilir.Bu anlamda 1 Mayıs kısmen kaçırılmış bir fırsattır.Oysa 1 Mayıs vesilesiyle organize edilmesi düşünülen daha üst biçimde kitlesel eylemler faşizme daha etkin darbeler indirecekti.

1 Mayıs bizlere faşizme karşı daha güçlü yaygın ve genis kitlesel eylemlerin oluşturulabileceğini somut olarak göstermektedir. Bunun için her tarafta faşizme karşı duyulan kini,öfkeyi harekete geçirmek ve kitle eylemlerini bilinçli,sistemli hale getirmek,üst düzeye doğru yükseltmek kaçınılmaz bir zorunluluktur.Bu yolun dışında faşist generaller çetesinin saldırıları faşist cinayet çetelerinin katliamları,zulümleri,işkenceleri durdurulamaz.Bu yolun dışında ekonominin krizi gerici egemen sınıfların sırtına bindirilemez. FAşizm karşısında her geri çekiliş,zulmün,işkencenin,baskının, sömürünün artışı demektir. Faşizm karşısında eylem kırıcılığı, grev kırıcılığı yapmak faşizmin zulmüne ortak olmakla özdeştir.Devrimci Yolcular,Kurtuluşçular tüm devrimci-demokratlar bunu böyle bilmelidir . Faşizme karşı dişe diş bir mücadele yürütülmelidir.Faşizmin işkence,zulmüne karşı öfke,kin duyulmalı, kitleler mücadeleye seferber edilmelidir.Revizyonist,reformist barikatlar yerle bir edilmeli, kitlelere faşizme ve sermayeye karşı dişe diş mücadelenin dışında bir kurtuluş yolu olmadığı anlatılmalıdır.

Bugün izlenmesi gereken eylem çizgisi budur.Yani fasizme karşı kitleleri seferber etmek ve dişe diş bir mücadele organize etmektir. Fasist generaller cetesini Şahın generallerinin yanına göndermek, faşistleri,faşist Demirel'i, Mussolini'nin akibetine uğratmak devrimcilerin önünde duran en önemli görevdir. İşkencecilerden, zalimlerden, sömürücülerden hesap sormak, emekçi halkımızın hiçbir zaman unutmayacağı baş görevdir ve böyle kalacaktır.

29-30 Nisan eylemleri ve 1 Mayıs kutlamaları

ANKARA

29-30 Nisan'da 1 Mayıs'a yönelik saldırıların kitle eylemleri ile protesto edildiği Ankara'da 1 Mayıs çeşitli kitle gösteri ve eylemleri ile kutlandı. Sağlık emekçileri kesimini dışında tutarsak, Ankara'da 29-30 Nisan ve 1 Mayıs tarihlerinde gerçekleşen eylemler 24 Aralık direnişini aşan genişlikte ve etkinlikte olmuştur. Ankara'daki üç günlük direnişi burjuva basın-yayın organları yok saymaya çalışmış, Demokrat gazetesi ise devrimci komünistlerin önderliğinde yapılan eylemleri Ala Rızgari veya DHY tarafından yapıldığı şeklinde vermiş ve bazı gösterilerin rakamlarını çarpıtmıştır.

Ankara'daki eylemlerin büyük bir bölümüne devrimci komünistler önderlik etmiş ve eylemler onların çağrısı ile gerçekleşmiştir. Bazı birimlerde Devrimci Yol vb. gibi ortayolcu hareketler de eylemlere katılmıştır. Fakat onların bu üç günlük direniş ve eylemlerde esas işlevleri eylemleri kırmak kitleyi geri çekmek ve mücadelenin önüne barikat kurmak olmuştur. Kurtuluş ise, '30 Nisan öncesi eylemlere katılmama kararı olduğunu' ileri sürerek 29 Nisan eylemlerine katılmadı. Kurtuluş, 30 Nisan eylemlerinde genellikle yer aldı.

ODTÜ'de yapılan gösteri

29 NİSAN

-Tüm yüksekokullarda ve liselerin % 80'inde forumlar ve boykotlar yapıldı.

-İncirli ve Tuzluçayır liselerinde silahlı çatışmalar oldu. İncirli Lisesindeki direnişe Devrimci Yol da aktif olarak katıldı. Çatışmalar mahallelere de sıçradı. Tuzluçayır'da emekçi bir kadın askerler tarafından vurularak katledildi. Bunun üzerine 300 kişilik bir protesto gösterisi yapıldı. İncirli semtindeki çatışmada ise 3 kişi yaralandı.

-Öveçler'de 400, Yenimahalle'de 250, Hasköy'de 150 emekçi ve devrimcinin katıldığı kitle gösterileri yapıldı.

-Belediye merkez binada işçiler iş bıraktılar. Üç ayrı belediye biriminde de forumlar yapıldı, sloganlar atıldı.

-Bayındırlık Bakanlığı'nda forum yapıldı.

-Maliye Bakanlığı'nda üç birimde işçi ve memurlar iş bıraktılar.

-DSİ'de, Emekli Sandığı'nda forumlar yapıldı.

-PTT Posta Müdürlüğü'nde iş bırakıldı telekomünikasyonda iş yavaşlatıldı.

-MTA'da 500 işçinin çalıştığı bölümde iş bırakıldı, 140 işçi işyerini işgal etti, jandarma ile işçiler çatıştı.

-İnşaat işçilerinin, yeni sanayi işçilerinin ve giyim işçilerinin bir bölümü işi bıraktılar.

-Altındağ'da, İncirli'de, Emek'te, Tuzluçayır'da, Bent Deresi'nde, Cebeci'de esnafların % 80'i kepenk indirdi, Devrimci Yol, Bent Deresi'nde, Altındağ'da dükkanların kapatılmasına karşı çıktı, dükkanları açtırma yoluna gitti.

Siteler, direnişteki motor işçileri

30 NİSAN

29 Nisan eylemlerine ek olarak 30 Nisan'da

-Okullardaki boykotlar sürdü

-Tüm belediye çalışanları işi durdurdu, otobüsler sefere çıkmadı.

-Maliye Bakanlığı'nda ve bağlı beş birimde iş durduruldu, Emekli Sandığı65 Yaş Bölümünde de direniş yapıldı.

-Akademi'de forum yapıldı. Devrimci Yol, TİP ile birlikte ortak bir forum düzenledi. Birimde faaliyet durduruldu.

-Beytepe'nin çeşitli bölümlerinde iş yavaşlatma ve iş bırakma eylemleri gerçekleşti.

-PTT Posta Müdürlüğü'nde Kurtuluş ile eylem birliği yapıldı ve iş bırakıldı. Telekomünikasyon ve dağıtım bölümlerinde de iş bırakıldı. Şehirlerarası bölümde Devrimci Yol açıktan eylem kırıcılığı yaptı. Buna karşın eylem gerçekleşti ve iş yavaşlatıldı.

-Şeker Fabrikası Genel Müdürlüğü'nde yemek boykotu yapıldı, fabrikadaki iki yemekhanede forum yapıldı.

-Bayındırlık Bakanlığı'nın birçok biriminde 5.Bölgede çalışma durduruldu.

-İmar İskan Bakanlığı'nın bazı bölümlerinde iş durduruldu.

-Sanatoryum Hastanesi'nde çalışan bütün emekçiler (400) iş bıraktı.

-Belediye Sağlık Müdürlüğü Hastanesinde çalışan emekçilerin tümü (120) iş bıraktı.

-Tarım Bakanlığı'nın bazı bölümlerinde ve Çiftlik'te iş durduruldu.

-Gazi Eğitim'de memurlar iş bıraktı.

-Hacettepe Hastanesinde 300 kişi gösteri yaptı.

-29 Nisan'daki kepenk kapama eylemleri sürdü.

-Büyük Ankara Otelinde 2 saat iş durduruldu.

-Sitelerde 40'dan fazla, Giyim işçileri dalında ise 20'den fazla atölye işçisi direnis yaptı. 2 büyük inşaatta iş durdu. Yüzlerce inşaat işçisi iş bıraktı.

-DİSK'in aldığı karar uyarınca, işçi ve emekçiler, bazı bankalarda, otellerde ve Et Balık Kurumu'nda işi durdurdular.

-Devrimci komünistler tarafından Tuzluçayır'da (500- Demokrat 1000 kişi diye yazdı ve eylemi Ala Rızgari'nin düzenlediğini iddia etti) Altındağ'da (300), Siteler'de (150) Y.Sanayide (70), Tepecik Mahallesinde (70) kitle gösterileri yapıldı. Ayrıca Devrimci Yol tarafından Hıdırlık'ta (70- Demokrat 200 yazdı) ve Tuzluçayır'da (100) iki gösteri düzenlendi.

1 MAYIS

Devrimci komünistlerin önderliğinde İncirli'de (300), Bademlidere'de (500), Kırkkonaklar'da (150) ve Öveçler'de (300) kişilik kitle gösterileri düzenlendi. Ayrıca Öveçler'de Devrimci Yol (500) ve Kurtuluş (250) tarafından da gösteriler yapıldı. Devrimci Yol, bunların dışında Yıldız'da ve İncirli'de iki kitle gösterisi daha düzenledi. Altındağ'da da Kurtuluş, Emeğin Birliği ortaklaşa 100 kişinin katıldığı bir gösteri yaptı.

Ankara'da yapılan 1 Mayıs eylemleri, 24 Aralık direnişini aşan genişlikte ve etkinlikte olmuştur.

29-30 Nisan eylemleri ve 1 Mayıs kutlamaları

İSTANBUL

İstanbul'da 30 Nisan'da çeşitli yerlerde iş bırakma, boykot ve forumlar yapıldı. 1 Mayıs'ta da yer yer bu eylemlerin bir kısmı sürdü. Bazı yerlerde de gösteriler yapıldı.

Fakat revizyonistlerin, sendika ağalarının ve ortayolcuların mücadelenin önüne barikat kurmaları vb. gibi etkenlerden dolayı İstanbul'da gösteri ve direnişlerin istenilen düzeyde ve biçimde yapılmasını engelledi.

DİRENİSLER VE İŞ BIRAKMALAR

-30 Nisan'da Kazlıçeşme Deri Fabrikasında çalışan 2500 işçi direnişe geçti. Partizan ve DHY direnişi kırmaya çalıştı, ama başaramadı.

-Belediyenin Şişli Levent, Altıntepe işyerlerinde işçiler 30 Nisan'da işi bıraktılar. 700 otobüs sefere çıkmadı. Avcılar Belediyesi işçileri direnişe geçti.

-Ceylan Konfeksiyon, Presiz Fabrikası, Unkapanı Blokları, Kocamustafapaşa Demirciler Sitesi, Şirinevler'de bir konfeksiyon fabrikası, İnceler Boya Fabrikası işçileri 30 Nisan'da direniş yaptılar. Şişli PTT çalışanları işi yavaşlattılar.

-Çelik Döküm'de, İmsan'da, Fimsan'da, Sağlam Akümülatör'de bir grup işçi 30 Nisan'da direniş yaptı. Avcılar TANSA çalışanları işi durdurdular.

-Coca Cola Fabrikası işçileri 30 Nisan'da bütün gün işi durdurdu.

GÖSTERİLER, BOYKOT VE FORUMLAR

30 Nisan'da Tepebağ'da (100), Küçükköy'de (200), Sanayi mahallesinde (100) gösteriler yapıldı. 1 Mayıs'ta da Küçükköy'de (100) bir toplantı düzenlendi. Ayrıca Sanayi mahallesinde (350), Sarıyer Dağ mahallesinde (200), Gedikpaşa'da (150), Şirinevler pazarında ve Haznedar pazarında (80) ve 1 Mayıs mahallesinde (70) gösteriler düzenlendi.

-Yüksekokul, üniversite ve orta dereceli okullarda (hemen hemen tümüne yakınında) 30 Nisan'da forum, boykot, sınıf konuşmaları veya yemekhane toplantıları yapıldı. İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesi'nde toplanan öğrenciler, Beşiktaş'a doğru yürüyüşe geçtiler. Jandarma göstericilere ateş açtı ve on kişiyi gözaltına aldı.

ADANA

Adana işçi sınıfı, halk gençliği, emekçi kadınları faşist diktatörlüğün azgın saldırılarına, revizyonist ve reformist sendika ağalarının ihanet ve engellemelerine rağmen bu 1 Mayıs'ı da proleter devrimci hareketin önderliğinde kutladı.

Proleter devrimci hareket ve onun önderliğindeki kitle örgütleri 1 Mayıs 1980'i geçmişte olduğu gibi bu yıl da militanca kutlamak, kitlelerin devrimci atılımını yükseltmek amacıyla nisan başlarından itibaren yoğun bir faaliyet içine girdiler. Bu süre içinde Adana ve çevresinde onbinlerce bildiri dağıtıldı, pullar, duvar gazeteleri ve afişler asıldı, kitle toplantıları yapıldı. Tarsus katliamının ardından 23 ve 24 Nisan günleri yapılan gösterilerden sonra 26 Nisan'da Adana'nın Meydan, Yavuzlar ve Akkapı semtlerinde "1 Mayıs'a Doğru" gösterileri düzenlendi.

30 Nisan'da tüm engellemelere rağmen Erkek Lisesi, Erkek Sanat Okulu, Borsa Lisesi, Ticaret Lisesi ve Mühendislik okullarında toplantılar yapıldı, bütün öğrenci kitlesinin katılımının sağlandığı boykotlar sırasında TDKP bayrağı altında 1 kilometreden fazla yürüyüş yapıldı. Aynı gün Dervişler ve Sarıçam semtlerinde de gösteriler yapıldı.

30 Nisan günü Paktaş, MTA, Poli Deterjan, Ekmek Fabrikası ve Çukobirlik Yağ Fabrikasınında işçiler direnişe geçtiler ve çalışmayı durdurdular. Diğer birçok fabrikada da aynı gün yemek boykotları ve konuşmalar yapıldı.

1 Mayıs günü ordu birlikleri ve polis bütün semtleri kuşatmasına rağmen Adana'nın birçok semtinde gösteriler gerçekleştirildi. Meydan mahallesinde saat 15.30'da yapılan gösteriye TDKP bayrağı altında yürüyen 1000 kişi katıldı. Gösteriye askerlerin saldırması üzerine çıkan çatışmada bir üsteğmen yaralandı ve gösteriye katılan halktan hiç kimse gözaltına alınamadı. Ancak eylemin son bulmasından sonra askeri birliklerin evleri basması sonucu yüzü aşkın kişi tutuklandı ve bu kişilere işkence yapıldı.

1 Mayıs günü Yavuzlar ve Akkapı semtlerinde de yasa dışı gösteriler yapıldı. Yavuzlar'daki gösteriye 500 işçi, emekçi ve devrimci katıldı. Yürüyüş 400 metre sürdü. Gösteriye sıkıyönetim saldırdı. 70 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlara işkence yapıldı.

Akkapı'daki gösteriye de 200 kişi katıldı.

DİĞER YERLER (1)

Yasal gösteriler

DENİZLİ

1 Mayıs'ta Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu tarafından düzenlenen gösteriye 1000 kişi katıldı.

UŞAK

1 Mayıs öncesinde okullarda toplantı ve forumlar yapıldı. 1 Mayıs'taki gösteriy Halkın Kurtuluşu ve Devrimci Yol tarafından düzenlendi. Gösteriye 5000'in üzerinde işçi, emekçi, halk gençliği ve devrimci katıldı.

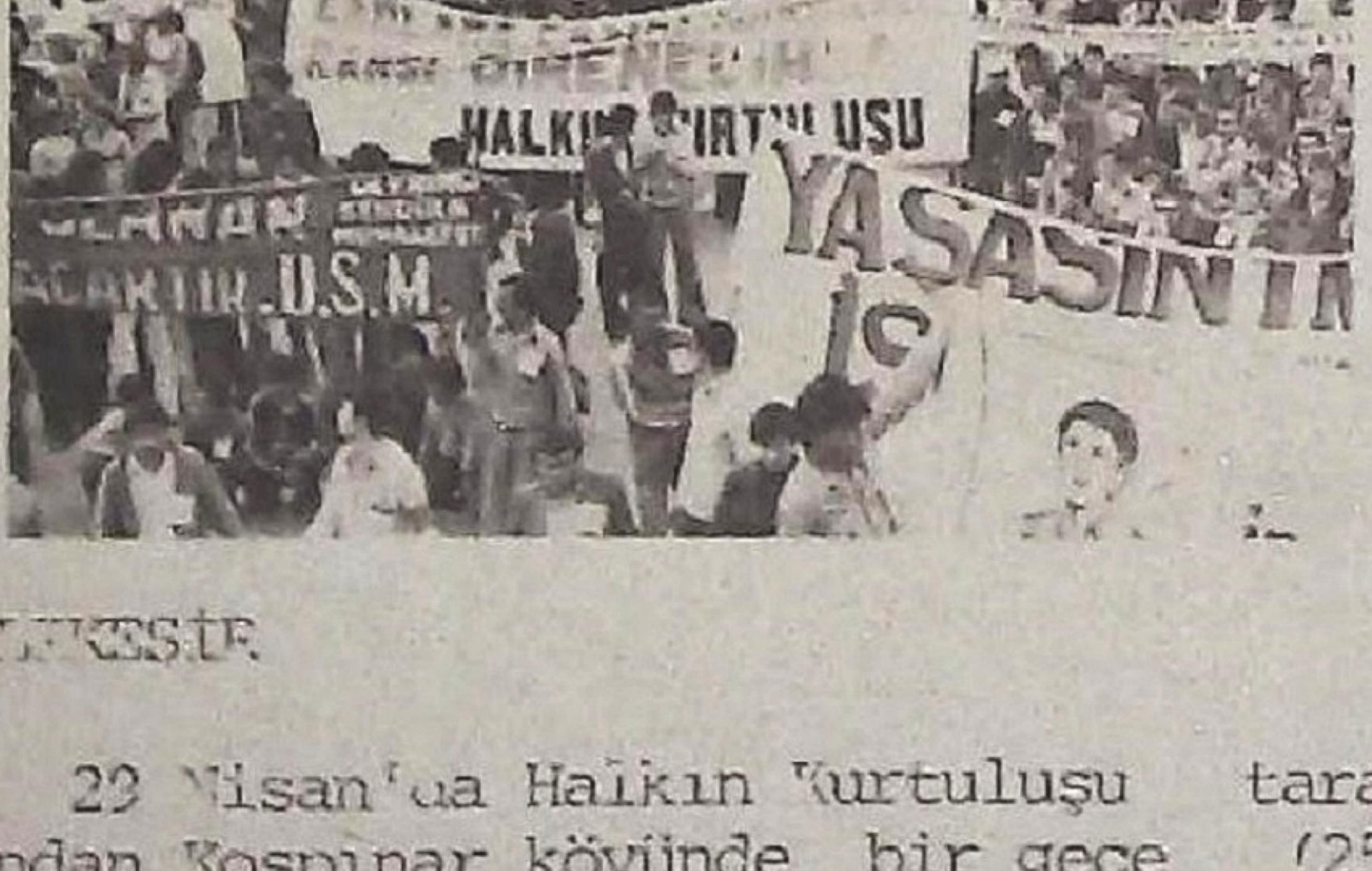

BALIKESİR

29 Nisan'da Halkın Kurtuluşu tarafından Koşpınar köyünde bir gece (250 kişi) ve gündüz de bir gösteri (270) düzenlendi. 1 Mayıs'ta şehir merkezinde Halkın Kurtuluşu tarafından düzenlenen gösteriye de 1300 kişi katıldı.

MUĞLA

29-30 Nisan'da tüm okullarda forum ve boykotlar yapıldı. Ayrıca Sabunhane semtinde Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol tarafından yasa dışı bir gösteri düzenlendi. 1 Mayıs'ta Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol tarafından düzenlenen gösteriye 1000 kişi katıldı.

NAZİLLİ

1 Mayıs'ta yapılan gösteri Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol tarafından düzenlendi.

İNEBOLU

Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol tarafından düzenlendi. 500 kişi katıldı.

NAZİLLİ

1 Mayıs'ta yapılan gösteri Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol tarafından düzenlendi.

İNEBOLU

Gösteri Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol tarafından düzenlendi. 500 kisi katıldı.

PERŞEMBE

1 Mayıs öncesinde yapılan 1 Mayıs'a Doğru gecelerine 1200 kişi katıldı. 29-30 Nisan'da Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol tarafından okullarda forum ve boykotlar yapıldı. 1 Mayıs'ta Halkın Kurtuluşu tarafından 300 kişinin katıldığı bir gösteri düzenlendi.

GÖLKÖY

30 Nisan'da okullarda forum, boykot ve yürüyüşler düzenlendi. 1 Mayıs'ta Halkın Kurtuluşu tarafından düzenlenen gösteriye 150 kisi katıldı.

EYNESİL

1 Mayıs öncesinde 1 Mayıs'a Doğru gecesi düzenlendi. 30 Nisan'da okullarda forum, boykot ve sınıf konuşmaları yapıldı. 1 Mayıs'ta Halkın Kurtuluşu tarafından düzenlenen gösteriye 350 kişi katıldı.

ÇANAKKALE

1 Mayıs'ta Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol tarafından düzenlenen gösteriye 1000 kişi katıldı.

KDZ EREĞLİ

Gösteri Devrimci Demir-İş tarafından düzenlendi ve 500 kişi katıldı.

29-30 Nisan eylemleri ve 1 Mayıs kutlamaları

DİĞER YERLER (2)

Yasa dışı gösteriler

Kon. EREĞLİ

1 Mayıs'ta Halkın Kurtuluşu tarafından bir gösteri düzenlendi. Gösteriye 300 kişi katıldı.

İZMİR

29-30 Nisan'da hemen tüm yüksekokullarda ve ortaokullarda forum ve boykotlar yapıldı.Bazı okullarda protesto eylemleri yapıldı.Bazı okullarda boykotlar iki gün sürdü. 1 Mayıs'ta Yeşildere semtinde gösteri için 1000 kişi toplandı.Fakat gösteri gerçekleşemedi.

ESKİŞEHİR

29 Nisan'da Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol tarafından 150 kişi -lik yasa dışı bir gösteri düzenlendi.30 Nisan'da bir kısım öğretmenler boykota gittiler. Gene 30 Nisan'da birçok orta dereceli ve yüksekokulda forum, boykot ve protesto gösterileri yapıldı. 1 Mayıs'ta 800 kişi gösteri yapmak için toplandı.Fakat gösteri gerçekleşemedi.

GİRESUN

30 Nisan'da liselerde Halkın Kurtuluşu, Dev-Yol ve Kurtuluş tarafından forum ve boykotlar yapıldı. Okullardaki eylemler kitle gösterileri ile birleştirildi.

ELAZIĞ

1 Mayıs'ta Halkın Kurtuluşu tarafından yapılan ve yarım saat süren gösteriye 100 kişi katıldı.

KIĞI

Halkın Kurtuluşu tarafından 1 Mayıs'ta Kığı'nın Yayladere nahiyesinde 250 kişinin katıldığı bir gösteri düzenlendi. Göstericiler ile jandarma arasında çatışma çıktı.

VARTO

30 Nisan'da esnaflar yarım günlük kepenk kapama ,şoförler ise kontak kapama eylemine geçtiler. Bir kısım öğretmenler ile Lise ve Sanat okulları boykota gittiler.1 Mayıs'ta şehir merkezinde Halkın Kurtuluşu tarafından yapılan gösteriye 100 kişi katıldı.

İZMİT

Yarımca'da 30 Nisan'da Halkın Kurtuluşu tarafından 50 kişilik bir gösteri düzenlendi.Derince'de 30 Nisan'da okullarda forum ve boykotlar yapıldı.1 Mayıs'ta da şehir dışında toplanan 250 kişi şehir merkezine doğru bir yürüyüş düzenlendi.

FINDIKLI

29-30 Nisan'da okullarda forum ve boykotlar yapıldı.30 Nisan'da Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol tarafından 100 kişilik bir gösteri düzenlendi. 1 Mayıs'ta esnaflar kepenk indirdi ve Halkın Kurtuluşu tarafından 300 kişinin katıldığı bir gösteri düzenlendi.

PAZAR

30 Nisan'da lisede forum yapıldı.1 Mayıs'ta Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol tarafından 50 kişinin katıldığı bir gösteri düzenlendi.

ARHAVİ

30 Nisan'da lisede forum yapıldı.

KAYSERİ

29 Nisan'da Halkın Kurtuluşu tarafından düzenlenen ve DHB taraftarlarının da katıldığı 100 kişilik bir gösteri düzenlendi.Gösteri 300 metre sürdü.30 Nisan'da da Amele Pazarı'nda 250 kişinin katıldığı bir gösteri düzenlendi.Gösteriden sonra jandarma ile devrimciler arasında silahlı çatışma çıktı.Çatışma iki saatten fazla sürdü.

SARIZ

Kırkısrak köyünde 1 Mayıs'ta Halkın Kurtuluşu tarafından 350 kişilik bir gösteri düzenlendi. Gösteriye köy halkının yanında çevre köylerden gelenlerde katıldı.

ERGANİ

1 Mayıs'ta merkeze bağlı bir köyde toplantı düzenlendi.

DİCLE

1 Mayıs'ta merkeze bağlı bir köyde toplantı düzenlendi.

NAZİMİYE

29-30 Nisan'da esnaflar büyük ölçüde kepenk kapama eylemine geçti.Lisede ve ortaokulda bir kısım öğrencilerin katılması ile forum ve boykotlar yapıldı.

MAZGİRT

29-30 Nisan'da esnafların bir bölümü kepenk kapadı. Ancak bazı küçük-burjuva gruplar eylemi kırdılar.Öğretmenlerin bir bölümü genel direniş eylemine katıldı.Okullarda boykotlar yapıldı.

HOZAT

29-30 Nisan'da okullarda forum ve boykotlar yapıldı.Öğretmenlerin bir bölümü genel direnişe katıldı.

URFA

1 Mayıs'ta öğrenciler sloganlar atarak şehir içinde yürüyüş yaptılar.

BİRECİK

1 Mayıs'ta Mezra köy'ünde 300 kişinin katıldığı yasa dışı bir gösteri düzenlendi.

HALFETİ

1 Mayıs'ta bazı köylerde toplantılar yapıldı.

KARS

30 Nisan'da liselerde boykotlar yapıldı.Ancak Dev-Yol eylemin daha ileri biçimler kazanmasını engelledi.

ARDAHAN

30 Nisan'da bütün okullarda forum ve boykotlar yapıldı. Okullardan boşalan 2500 öğrenci sloganlar atarak şehir merkezinde yürüyüş yaptılar. 1 Mayıs'ta şehir merkezinde 30'ar kişilik iki gösteri yapıldı. Ayrıca 1 Mayıs'ta Kirman köyünde 200 emekçinin katıldığı yasa dışı bir gösteri düzenlendi.

SUSUZ

30 Nisan'da liselerde boykot ve forumlar yapıldı. Ayrıca 100 kişinin katıldığı bir gösteri yürüyüşü düzenlendi.

HANAK

30 Nisan'da lisede forum ve boykot yapıldı. 1 Mayıs'ta iki merkezi köyde gösteriler yapıldı. Gösterilerin birine 150, diğerine 300 kişi katıldı.Eylemin birine Dev-Yol da katıldı.

SARIKAMIŞ

1 Mayıs'ta 70 kişinin katıldığı yasa dışı bir gösteri düzenlendi.

MURGUL

30 Nisan'da 1500 işçi iş bıraktı.Okullarda forumlar yapıldı.

OVACIK

Halkın Kurtuluşu tarafından 1 Mayıs'ta yapılan gösteriye 300 kişi katıldı. Gösteri 1.5 saat sürdü.

MERSİN

DİSK'in düzenlediği resmi geçitten ayrı olarak, Halkın Kurtuluşu'nun düzenlediği 1 Mayıs eylemine 750 kişi katıldı. Gösteri 1.5 saat sürdü.

İSKENDERUN

1 Mayıs öncesinde okullarda forum, boykot ve gösteriler yapıldı ve 1 Mayıs'a hazırlık gezileri düzenlendi.30 Nisan'da ve 1 Mayıs'ta yapılan 8 ayrı eyleme toplam 500 kişi katıldı.

ÇORUM

29-30 Nisan'da okullarda forum ve boykotlar yapıldı. 1 Mayıs günü Halkın Kurtuluşu tarafından 300 kişinin katıldığı gösteri düzenlendi.

AMASYA

1 Mayıs'ta bir mahallede Halkın Kurtuluşu tarafından bir mahallede düzenlenen gösteriye 200 kişi katıldı.

ARAC

1 Mayıs'ta düzenlenen gösteriye 200 kişi katıldı.

CEYHAN

1 Mayıs'ta Halkın Kurtuluşu tarafından düzenlenen gösteriye 100 kişi katıldı.

SİLİFKE

1 Mayıs'ta Halkın Kurtuluşu tarafından bir gösteri düzenlendi.Gösteriye 60 kişi katıldı.

GÖRELE

1 Mayıs öncesinde düzenlenen geceye 400 kişi katıldı. 30 Nisan'da okullarda forum ve boykotlar yapıldı.1 Mayıs'ta Halkın Kurtuluşu tarafından 45 kişinin katıldığı bir gösteri düzenlendi.2 Mayısta da okullarda forumlar yapıldı ve derslere girilmedi.

SÜRMENE

1 Mayıs'ta Halkın Kurtuluşu tarafından 40 kişinin katıldığı bir gösteri düzenlendi.

MECİTÖZÜ

30 Nisan'da lise öğrencileri dersleri boykot ederek, Doğu mahellesine kadar yürüdüler ve burada bir gösteri yaptılar.

ORDU

1 Mayıs'ta düzenlenen geceye 450 kişi katıldı.Polis geceyi bastı.

LÜLEBURGAZ

1 Mayıs günü iki ayrı yerde 50 kişinin katıldığı bir gösteri yapıldı.2 Mayıs'ta da 40 kişilik bir gösteri daha yapıldı.